

תלמודו בידו

דף נו עמוד א

א] לרב דימי, מה טעמו של ר' יהודה שלא היה במקדש שופר לקיני עופות של קרבנות חובה ?

ב] שלח חטאתו ממדינת הים, האם מותר לכהנים להקריבה בחזקת שהבעלים קיים ?

ג] האם יין של כותים מותר בשתיה ?

ד] לקח יין מכותי בערב שבת עם חשיכה ואין לו כלי להפריש לתוכו תרומה ומעשר, מה יעשה ?

א] שמא אחד ממפקידי המעות בשופר מת בטרם הוקרבה חטאתו, ונפסלו מעותיו. וכיון שהמעות שבשופר מעורבות, נפסלות כל המעות מלהקריב בהן חטאת. ואין להתיר את שאר המעות על ידי שיברור ארבעה זוזים (דמי חטאת אחת), ולקבוע שאלו הן מעות המת, וישליכן לים המלח.

כיון שר' יהודה סובר "אין ברירה", שאין סומכים על ברירה להתיר איסור.

ב] מקריבים, ואין חוששים שמא הבעלים מת בינתיים.

ג] קודם שגזרו חכמים על יינם, מותר.

אך דינו כטבל גמור, לפי שהם חשודים אף על התרומה.

ד] ר' מאיר: אומר שני לוגים מתוך מאה שאני עתיד להפריש, הרי הם תרומה. עשרה לוגים מתוך מאה שאני עתיד להפריש, הרי הם מעשר ראשון. תשעה לוגים הרי הם מעשר שני, ומחלל המעשר על מעות שיש לו בביתו. ושותה, כי זהו הנברר להיות החולין. וכשיהיה לו כלי יוציא כמה שהפריש. לפי שסומכים על ברירה לומר שהתרומה היא היין שיפריש לבסוף.

ר' יהודה: אסור לעשות כן, שסובר שאין ברירה לסמוך על מה שיפריש אחר כך. ועוד, שחושש שמא יבקע הנוד ויישפך היין בטרם יפריש ממנו תרומה.

- אך ר' מאיר אינו חושש לבקיעת הנוד, שכן אפשר למוסרו לשומר.